

بازار ایرتسی

فی ۹ شعبان سنه ۱۳۲۸

وفی ۲ اغستوس سنه ۱۳۲۶

جمعیت علمیہ اسلامیک ناشر افکاریدر

صاحب امتیاز :

فاتح مجیز درسعاملرندن

استانبول مبعوثی

مصطفی عاصم

سر محرر :

فاتح مجیز درسعاملرندن

توفاد مبعوثی

مصطفی صبری

مدیر مسئول :

مکتب قضاة معلملرندن

کلیسلی منبر

مندرجات

ادبیات	طاهر المولوی	تاریخ اسلام صحائفندن
غزل	منبر ثریا	قرطبه جامع شریفی
شکوفه بهارستان	م . صفوت	عالم اسلامیه
مکتب قضاة امتحانی	ع . خیری	حقیقتدن واز کجهم
اخطار	م . صقوت	بر لوحه عبرتناما

نسخه سی ۱ غروشدرد

آبونه اجرقتی (پوسته اجریتله برابردر)

ممالک اجنبیه ایچون :

۲۰ ، ۶۰ فرانق

» ۱۰ ، ۳۰

استانبول وولایات ایچون :

بر سنه لکی ۶۰ غروش

القی آیلنی ۳۰ »

درج اولنیمان اوراق اعاده ایدلنز

قارئلرمنزه

کثر مقالاته آیات کریمه واحادیث نبویه درج ایدلش بولندینی نظراعتباره آلنه رق رعایتسزلکده بولنلماسی رجا اولنور .

درسعدت

محمود بك مطبعه سنده طبع اولنمشدر

صولی قوله ساکنان نردن بریسی ایش (!) جوابی انسانك یورکنه بر کنیشلاک ویرمک ایله برابر بوندن بر عبرت الموقده حاطرینه کلیر .

بعض غزتهلرک جمعیت حقیه نك رمضان شریفده بر طاقم فاحشه لری سواقدرده اچیق صاحیق کنز دیره جکلرینه دائر یازدقلری شیلر انسانی درین درین دوشوندیر یور معاذه بویله بر حال وقوعنده قیون کبی عوام اهلایزکده اوکنه ایکی کوسه من دوشیوررسه ارتق فلاکتک ماهیتی صکره تقدیر ایدیلر فقط کم یوزندن فلاکت ! یا بر مفسد یا بر ایکی فاحشه یوزندن ... ده ا بشقه ؟ بشقه سی هیچ .. اشته بز واهالیز بوکبی شیلرک نفس الامرده ماهیتی ای تقدیر ایدره مکروض اولدیغمز حالانده تدبیری طاورانه قاعده لازمکلیر که : صکره مسئله دکرندن زیاده بیومه سون . اوت مختلف فکرده مختلف عاتده یوز بیکلرجه قادین بوماکستده در طبیی که بونلرک کافه سی اخلاق حمیده ایله متخلق اوله ماز ایچندن بر قاق دانه درذله چیقارده قوقوسیه بتون محیطمزمده کی نسیم اسایشی اخلاق ایتک استرسه بونلره بز اسلام قادینی نامی ویردیکمز حالده بیله بوقدر غلبه لک اراسنده چوق کورما اینر . باخصوص که مسلمانلق یوشیده سی آلتنده مسلمان اولمایان و مسلماندن بشقه برشی اولدیغی سویله مین بر چوق ارکک وقادینلریمز یوقیدر ؟ لغت انلره که : اولدقلری کبی کورونمورنرده هم مسلمان کورونیلر و همده مدلمانانی تلویث ایتکه چالیشیورلر اوت !! مسلمانلرک ایچنده ده اخلاقی بوزمش کسه لر یوق دیه موز واردر .

وار اولقله برابر بویله اخلاق فاضله اسلامیه نك علناً یا قتل الله النسی هیچ بریسی قطعاً اروزو ایتملر اناسی باباسی پاك حالص بر مسلمان قیزی اولان قادینلریمزک هیچ بریسنه میلیون بیله ویرسه لر او باشنده کی پردۀ عفتی یرتمق اتمق استه موز او پرده یی کنیدیسنه الک بیوک

مفخرت بیلیر فقط نه دیه لم بونلر هب دور حمیدی سیائی !! او زمانده شورادن بورادن طویلانوب کلان گروه خذله ماتک بغیر حق یمکله بیترومدیکی پاره سنی کوک صولرده وکاغد خانه لرده ، بک اوغلارنده سفینه انه یمکدن بشقه بر محل صرف بوله میان و عندالجاهه اونه کیفی بریکفی دیل اوزاتمقدن فلاننه منسوبدر دینه تهدید ایله کنیدیلرینه بیوجک بر بریستی ویرن دیلر ایچمزدن چیقوب بتمدیکی کبی بونلرک سیئات اخلاقی کنیدیلرندن صکره کله جکلرده سرایت قورقوسی اندیشه سی بیله واردر . شو حالده ایچمزمده توره مین بوکبی الجلق اخلاقسزلره بر تمغا اوریله میورکه : هرکس بونلری کورسون طانیسونده هیچ آلدیره سون اشته ای بیلملی که یولده سواقده دائره ادبک خارجه چیقارق اخلاقی محافظه ایتیمان آلقلر عن اصل الجلق اولانلردر که : دم معصوم ماتی بغیر حق اقمغه واسطه چالشمق احتمالی دائماً بیش نظر دقتدن دور طوتمامیلدر .

م . صفوت

شکوفه بهارستان

— ۳ —

رودکنک ۳۰۰ تاریخلرنده معمر اولدینی و (کلیله ودمنه) کتابی نظم ایتدیکی مرویدر .
مشار الیهک معنای لقبنده اختلاف واردر برروایت کوره کیریشه چالینیر برچانی - (عود) یاخود (لاووطه) اولماسی محتملدر - دیمک اولان (رود) یاخود (روده) نی جالیدیندن ، روایت اخرایه کوره (رود) جوجق معنانه اولوب کاف تصغیر الحاق ویای نسبی زیاده ایدیلرک (رودکی) ده نیلمش . بوده شاعره کوچک بر جوجقکن شعر سویله مکّه باشلامسندن ایله ری کش .
بر اوچنجی وطن ایدرم که الک طوغری روایت نظرآ

بو منظومه یی - عین وزنده یازدینی - سه نامه یه علاوه
ایله مشدر .

سوزلرینی فردوسی یه بکسندیره چک قدر قدرت
شاعرانه سی بولان دقیق ، سودیکی بر کوله طرفدن
جانانامک ایله اولدم
اولومک کوزلیله اولدم

تصور شاعرانه سی تجسیم ایدر کی - ۳۴۱ تاریخده قتل
اولمشدر .

فردوسی ، شو فجه یی شاهنامه نک ابتدالرنده
و (کفتار در سرگذشت دقیق شاعر) بختنده ده
طالع ، اوندن یوز چویرینجه بر کوله نک انده مقبول
اولو . (کشتاسب وارجاسب) منظومه سندن بیک بیت
قدر سویلشدی که عمری ختامه ایردی . یارب ی ! اونک
کناهلرینی عفو ایله و آخرتده مرتبه سی اعلا بیور .
دیمک اولان :

یکایک ازوبخت بر گذشته شد
بدست یکی بنده بر گذشته شد
ز کشتاسب وارجاسب بیتی هزار
بکفت و سر آمد برو روز کار
بکن عفو یارب کنه ورا
بیفزای در حشر چاه ورا
بیتلریله حکایه ایدیور .

شایان تدقیق در که فردوسی (کشتاسب نامه) نک
بیک بیتدن عبارت اولدینی شاهنامه نک متعدد محلنده
سویله دیکی حالده حضرت جامی ، بو منظومه نک یکرمی
بیک بیت مقداری بولندینی « ویست هزار بیت
کایش گفته » جمله سیله یازیور .

بز ، آراده کی اون طقوز بیک بیتلک اختلافک
حانی ارباب تبعه براقله برابر - تقدم زمان اعتباریله -
فردوسینک سوزینی ده طوغری اولق اوزره قبول
ایدیوروز . شاید جامینک تحریری وجهله کشتاسب نامه ،

بخارا مضافتزن (رودک) قریه سنه منسوب بولماسی
سبب تلقیبی اولمش .

ضیا پاشا مرحوم (خرابات) نده رودکی ایچین
شو مطالعه ده بولونویور :

ایراندی دینور برنجی شاعر
استاد ادیب رودکیدر

لکن کورینور که بو روایت
عقلاً اولاماز قرین صحت

زیرا او هنور کزیده

هر وزنده سویله مش قصیده

هر وزنده قطعه ایتش املا

بر چوقده رباعی دلار

بر مخترع جدید البت

بو جودنی ویره من طبیعت

زیرا حکم طبیعت اوزره

افکار یورر بطائت اوزره

عالمده ظهوره کلدی روشن

تدریج وتلاحق ایله هر فن

ممکندر او کیم او اهل همت

بر مرتبه ویردی شعره صورت

اما دیمک اکا مخترعدر

عقلاً طبعاً بو ممتعدر

دقیقی

شعرا ی فارسیه نک قدما سندن اولوب ایلمک دفعه
(شاهنامه) تنظیمنه باشلامش ایسه ده عمری وفا ایتمه مش
و او شرف لایموتی (فردوسی) قازانمشدر .

اسمی (کشتاسب نامه) اولان منظومه دقیق ،
آل ساماندن (امیر نوح بن نصر) ک [۱] نامنه
یازلمشدر که بالا خره فردوسی ، کوردیکی بر رؤیا اوزرینه

مألی :

جهان ایجه زماندر - قارک کثرتندن - سیمین بر
رنکده ایدی . حلول ربیع ایله حصوله کان زمردکی
چنار ، کوموش بیغیلرینه بکزه ین قارلی تپه لری احاطه
ایتدی . آثار بهار اولارق هر طرف نقش و نکار ایله
طولدی . غالباً کشمیر لیلرک نکارخانه سی ، بوتون صور
و نقوشنی باغه تسایم ایله دی .

نکارخانه : کشمیر لیلرک مدار اشتهار واقیخاری
اولان بردارالتصاویر ایدی که دروننده الک ماهر رساملرک
آثار نفیسه سی شهر ایدیلیدی . بو مناسبتله اشعار
فارسیه ده بوندن بر چوق بحث اولونمش حتی —
جامی یه او طرز دلنشینی
بی شبهه دیدیرتیر آفرینی
کر جلوه که ایتسه ملک چینی
خیرتده قالیر نکارخانه
قطعه سنده اولدینی کی - آثار عثمانیه ده انتقال
ایله مشدر .

— قطعه —

غره مشو با آنکه جهانت عزیز کرد
ای بس عزیز را که جهان کرد زودخوار
مارست این جهان و جهان جوی مارگیر
وز مارگیر ماز بر آرد کهی دمار

مألی :

جهانک ، اقبالیه سنی معزز قیلماسنه مغرور اولما .
بوعالم غدار ، نه قدر عزیزی خوار و نیجه مقبلی دوجار
ادبار ایله مشدر . دنیا ، بیلان کچی در . طالبی ده النده
بیلان طوتان آدمه بکزه ر . بعضاً اولور که مارسمناک ،
کندینی یا قالا یان الی زهرلر وصاحبی هلاک ایلر .

§

(سلطان الطریقه) عنوان عالیسیله مشهر اولان

حقیقه یکر می بیک بیتلک بر منظمومه ایسه فردوسی ،
بیک بیتنی شایان قبول کورمش . کبی بر تأویل بعیده
خاطر مزه کلیور !

شو ایکی قطعه دقیقیک آثارندندر :
من اینجا دیرماندم خوار کشتم
عزیز ازماندن دائم شود خوار
چو آب اندر شمر بسیار ماند
عفونت کیرد از آرام بسیار

مألی :

بن ، بوراده چو قچه قالدیغ ایچون ذلت و حقارت
اوغرامد . ذاتاً محترم بر ذات اوزون مدت بر یرده
بولونورسه دوجار استقال اولور . نته کیم حوضک صوبی
ده کیشدر لیکسزین براقیلیرسه براز وقت صکره تعفنه
باشلار .

یاری کزیدم از همه مردم پری نژاد
زان شد زپیش چشم من اکنون چون پری
لشکر برفت و آن بت لشکر شکن برفت
هرگز مباد کس که دهد دل باشکری

مألی :

نوع بشردن پری نژاد بر دلبر بیداد انتخاب
ایتمشدم . پری نژاد اولدینی ایچین بوکون پری کبی
کوزمک اوکندن غیبوت ایتدی . عسکر کتدی .
اردوایله برابر لشکر شکن اولان او کل دهنده کیتدی .
بندن عبرت آلسینده کیسه عسکری یه کوکل ویرمه سین .

عمار

(آل سامان) دورنده یتیشمش طبعی خوش ،
شعری دلکش بر شاعر قدیمدر . شو ایکی بیت ایله
قطعه آتیه جمله اشعارندندر :

جهان زبرف اگر چندگاه سیمین بود
زمرد آمد و بگرفت جای توده سیم
نکار خانه کشمیران بوقت بهار
باغ کرد همه نقش خویشتن تلمیم

يك بيت عاشقانه به از صد قصيده است
حکمتی بلا تردد بصديق ايدييور .

غزل :

کیتدک ای هنکام وصلت ! صبر و سامانم کبی
اولدک ای فرقت ! بنم دنیا ده نیرانم کبی
اولمادک ظن ایلم ای ناردوز ختاب عشق
خانمان افروز محنت قلب سوزانم کبی
سن ده ایقاد ایتهدک بی شبهه ای قهر جحیم !
جان یاقار بر بویله آتش سوز هجرانم کبی
سوندیروب نور امیدم ، ایتدک ای دست فلک !
آه شعله باری شمع شبستانم کبی
آه ای کردون دون ای طالع وارون آه !
قصدکز بیلم نه دندر جانه جانانم کبی
آه ای آفت رسا ، ای دلربا اولدک نیچین
روح جسم زار ایکن سن ، ماحی جانم کبی
سینه می آماج پیکان تغافل ایلدک
تاب مهرک آنده لکن نور ایمانم کبی
بر آجیقلی لوحه کوستر مکی فکرک عالمه
پیش بیدادگده حال الامان خوانم کبی
ایستهرم پامالاک اولسون روی علویت طلب
مقصدم کسب تعالی حس وجدانم کبی
ایستهرم که زیر اقدامکده ای خونی ! سنک
جان دخی کلسین خروشه خون جوشانم کبی
ایستهرم که ایله سین تیغک شویولده بر خطاب :
ای سیاستگاه سودا ! وارمی قربانم کبی ؟
بویله جه بر نعمت عظمایه ای طاهر ! فدا
بیگ حیاتم اولسه ده عمر شتابانم کبی

۲۰ کانون ثانی سنه ۳۱۹

ظاهر المولوی

(شیخ ابوسعید بن ابی الخیر) ک [۱] مقاماتده مذکور
اولدیغنه کرره بر قوال (تکیه کرده الهی اوقویان ذا کر
معناسنه مستعملدر)

اوقویونجه لکی اویمک ایچین سودیجکم
غزله لم ایچره نهان اولسه ایدم بن ملکم
صورتنده ترجمه ایدیش اولان :
اندر غزل خویش نهان خواهم کشت
تا بر لب تو بوسه زنم چون تو بخوانی
بیتنی اوقور . حضرت شیخ :

کوشی که بحق باز بود در همه جای
او هیچ سخن نشنود الا بخرای
وان دیده کزو نور پزیرد اورا
هر ذره بود آینه دوست نمای

مظهر یتنده کی عرفای امتدن بولندیغی جهته جذبه دار
استماع اولور . صحوه کلنجه بیتک قائل کیمدر ؟ دیسه
صورار . عمارک اشعارندن اولدیغی سویلرلر . او یله
ایسه قالدک قبرینی زیارت ایدم دیر و مریدانیله کیدوب
سر مزارنده روح عماره قاتحه اوقور .
انسان ، شووقه می اوکره نیجه غبطه کش عمار اولمقله
برابر

[۱] کبار مشایخ صوفیه دن اولوب :

در راه یکانکی نه کفرست نه دین
یک کام زخود برون نه وراه بین
ای جان جهان توراه اسلام کزین
با مارسیه نشین و باخود منشین

کبی عارفانه رباعیلری واردر . ۱۴۰ ده عالم جاهله ارتحال ایلشدر .
جنازه نک اوکنده - وصیتی موجبنجه - « دوستک دوسته ،
یارک یاره کیتمسندن دها خوش دنیا ده نه اوله بیایر ؟ :
مألنده کی :

خوبتر اندر جهان چه بود کار
دوست بر دوست رفت یار بر یار
بیتنی اوقونمشدی . قدس الله تعالی سره .